Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0221

Henstilling om fremme af tværnational forvaltning af vand af hensyn til konfliktforebyggelse og fred

Europa-Parlamentets henstilling af 17. juni 2026 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om fremme af tværnational forvaltning af vand af hensyn til konfliktforebyggelse og fred (2025/2216(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til FN-konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (konventionen om vand) fra 1992,

– der henviser til sin beslutning af 7. maj 2025 om den europæiske strategi for vandresiliens[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juni 2025 med titlen "EU-strategi for vandresiliens" (COM(2025)0280),

– der henviser til sin beslutning af 5. oktober 2022 om adgang til vand som en menneskeret – den eksterne dimension[2],

– der henviser til FN's vandkonference 2023 og den vedtagne vandhandlingsdagsorden samt FN's forestående vandkonference 2026,

– der henviser til faktabladet fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder med titlen "The Right to Water", som blev offentliggjort i august 2010,

– der henviser til rapport af 20. januar 2026 fra FN-Universitetets Institut for Vand, Miljø og Sundhed med titlen *Global Water Bankrupcy – Living Beyond Our Hydrological Means in the Post-*

---

1 EUT C, C/2026/576, 24.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/576/oj.
2 EUT C 132 af 14.4.2023, s. 54.

Crisis Era,

– der henviser til Rådets konklusioner af 19. november 2018 om vanddiplomati,

– der henviser til Rådets konklusioner af 19. november 2021 om vand i EU's optræden udadtil,

– der henviser til EU-retningslinjerne for sikkert drikkevand og sanitet af 17. juni 2019,

– der henviser til forretningsordenens artikel 121,

– der henviser til sin beslutning af 2. april 2025 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området – årsberetning 2024[3],

– der henviser til sin beslutning af 21. januar 2026 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området – årlig betænkning 2025[4],

– der henviser til udtalelse af 4. december 2024 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen "Vandpolitik: større indflydelse til unge, kvinder, indfødte folk og lokalsamfund"[5],

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A10-0150/2026),

A. der henviser til, at vand er af afgørende betydning for menneskehedens overlevelse og alt liv på Jorden og derfor skal forvaltes på en bæredygtig og retfærdig måde som et fælles offentligt og globalt gode;

B. der henviser til, at adgang til sikkert drikkevand og sanitet er en menneskeret og en forudsætning for godt helbred, stabilitet, sikkerhed og fred og for at kunne få fuldt udbytte af livet og kunne udøve alle ens menneskerettigheder; der henviser til, at dårlig vandforvaltning, vandknaphed og ulige adgang kan bidrage til ustabilitet, konflikt og fordrivelse; der henviser til, at ca. 2,2 milliarder mennesker stadig ikke har adgang til sikkert forvaltet drikkevand, at 3,5 milliarder ikke har sikkert forvaltet sanitet, og at 4 milliarder mennesker oplever alvorlig vandknaphed i mindst en måned om året;

C. der henviser til, at utilstrækkelige vand- og sanitetstjenester bidrager betydeligt til spredning af forebyggelige smitsomme

---

3 EUT C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
4 Vedtagne tekster, P10_TA(2026)0014.
5 EUT C, C/2025/769, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/769/oj.

sygdomme som f.eks. kolera, malaria og mave- og tarmsygdomme;

D. der henviser til, at klimaforandringer og ubæredygtig menneskelig aktivitet udgør en voldsom trussel mod vandressourcerne og forværrer forekomsten af vandstress; der henviser til, at et voksende pres på vandressourcerne forårsaget af hurtigt voksende befolkninger, stigende efterspørgsel og ubæredygtig vand- og arealanvendelse bidrager til at skabe vandknaphed, sult og konflikter;

E. der henviser til, at kun ca. en tredjedel af det kontinentale afstrømningsområde har opvist normale tilstande for vandafløb i hvert af de seneste seks år; der henviser til, at 90 % af alle naturkatastrofer er vandrelaterede; der henviser til, at hydrologiske kredsløb bliver stadig mere uberegnelige og er kendetegnet ved voldsomme udsving mellem alvorlig tørke og ødelæggende oversvømmelser som følge af klimaændringer; der henviser til, at alle regioner i verden, hvor der er gletsjere, har rapporteret om nedgang i ismassen i de seneste år; der henviser til, at en betydelig mængde forurening af ferskvandsressourcerne på verdensplan skyldes menneskelige aktiviteter;

F. der henviser til, at vandkvantitet og vandkvalitet er lige vigtige; der henviser til, at en tilstrækkelig forvaltning af begge skaber økonomiske og sociale muligheder;

G. der henviser til, at 60 % af verdens ferskvandsstrømme består af grænseoverskridende grundvandsmagasiner, søer og hydrografiske flodområder, som to eller flere lande er fælles om;

H. der henviser til, at det grænseoverskridende samarbejde om vandressourcer på trods af visse fremskridt fortsat er utilstrækkeligt i globalt perspektiv; der henviser til, at FN omfatter 153 medlemsstater, der er fælles om grænseoverskridende vandområder, men at kun 43 af disse medlemsstater har indgået operationelle aftaler; der henviser til, at mere end 20 lande ikke har sådanne ordninger, og at der især savnes gedigne fremskridt i Asien og Latinamerika;

I. der henviser til, at en robust forvaltning, gennemsigtighed og overvågning inden for vand- og sanitetssektoren sikrer, at anvendelsen af finansielle midler tjener offentlighedens interesse og bidrager til den bæredygtige udvikling;

J. der henviser til, at vandstress og ensidige handlinger, som begås af lande i grænseoverskridende vandområder, f.eks. forurening, overudnyttelse eller opførelse af infrastruktur, kan have konsekvenser for alle lande, der grænser op til disse vandområder; der henviser til, at tvister om adgang til vand fører til og kan give næring til mere omfattende konflikter og økonomisk sammenbrud med alvorlige konsekvenser for den regionale stabilitet og

menneskers sikkerhed til følge;

K. der henviser til, at konflikter om vandressourcer i løbet af de seneste år er blevet mere udbredt end samarbejde; der henviser til, at milliarder af mennesker verden over, til trods for de seneste ti års fremskridt med hensyn til at tilvejebringe drikkevand og sanitet, stadig ikke har adgang til basal vandforsyning, sanitet eller sundhedspleje og således er eksponeret for sygdomme og forværret social udstødelse; der henviser til, at visse grupper, navnlig kvinder, børn, flygtninge, oprindelige folk, underprivilegerede befolkningsgrupper, personer med handicap og andre grupper, ofte overses eller udsættes for forskelsbehandling i forbindelse med planlægning og udvikling af vand- og sanitetsinfrastruktur; der henviser til, at miljøforringelse og klimarelaterede risici som regel i uforholdsmæssig voldsom grad påvirker fattige og udkantssamfund; der henviser til, at disse forhold i stigende grad udnyttes af kriminelle netværk, terrororganisationer og lokale militser til at styrke deres magt og indflydelse og tjene deres egne interesser;

L. der henviser til, at kun en retfærdig og bæredygtig adgang til vandressourcer kan sikre langsigtet forudsigelighed for alle; der henviser til, at tværnationalt samarbejde om vandressourcer gør det muligt at forvalte menneskelige aktiviteter på bæredygtig vis samt i fællesskab at forberede sig på uberegnelige hydrologiske kredsløb til gavn for alle naboer;

M. der henviser til, at pagten for Middelhavsområdet er en ramme for styrket regionalt samarbejde; der henviser til, at vanddiplomati bør medtages blandt dets prioriterede foranstaltninger i betragtning af det stigende pres på de fælles vandressourcer i hele Middelhavsområdet, herunder i regioner som det østlige Middelhavsområde og Nordafrika; der henviser til, at samarbejdsbaseret vandforvaltning, fælles infrastrukturprojekter og dialog om grænseoverskridende ressourcer bør anerkendes som vigtige værktøjer til konfliktforebyggelse, klimaresiliens og bæredygtig udvikling;

N. der henviser til, at væbnede konflikter og besættelser i væsentlig grad forstyrrer adgangen til vand og det tværnationale samarbejde om vand;

O. der henviser til, at de politiske tilsagn på globalt plan om bæredygtig vandforvaltning ikke er blevet modsvaret af den nødvendige finansiering eller indsats i felten;

P. der henviser til, at den humanitære folkeret, særligt tillægsprotokollerne til Genèvekonventionerne fra 1977, udtrykkeligt fastsætter, at dæmninger og andre "anlæg, der behersker farlige kræfter", skal beskyttes; der henviser til, at brug af vand som krigsvåben, herunder ved at rette angreb mod vandsystemer og -

anlæg eller de deraf følgende miljøødelæggelser, udgør en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne og kan udgøre en forbrydelse mod menneskeheden og økocid;

Q. der henviser til, at krigsførelse i dag i stigende grad omfatter bevidst at rette angreb mod og dermed instrumentalisere vandforsyninger og vandinfrastruktur, således det seneste eksempel med Ruslands voldsomme ødelæggelse af Kakhovka-dæmningen i Ukraine i 2023; der henviser til, at ødelæggelsen af Kakhovka-dæmningen forårsagede alvorlige miljøødelæggelser, herunder oversvømmelser, forurening af ferskvandsressourcer, tab af biodiversitet og langsigtede skader på økosystemer, såvel som dødsfald og massefordrivelse af civilbefolkningen, der dermed mistede deres adgang til sikkert drikkevand og levebrød; der henviser til, at ødelæggelsen af dæmningen skabte alvorlige risici for brud på den nukleare sikkerhed på det nærliggende Zaporizjzja-kernekraftværk; der henviser til, at omkring 1,7 millioner børn i Ukraine i dag ikke har stabil adgang til sikkert vand som følge af Ruslands angrebskrig mod landet;

R. der henviser til, at Parlamentet på det kraftigste har fordømt Ruslands bevidste ødelæggelse af vandinfrastruktur, herunder dæmninger, som et led i dets krigsførelse; der henviser til, at disse ødelæggelser har forårsaget alvorlige miljøødelæggelser, har voldsomt forringet vandsikkerheden og været en trussel mod civilbefolkningen; der henviser til, at sådanne handlinger udgør overtrædelser af folkeretten, og at dem, der står bag, skal stilles til ansvar; der henviser til, at Kommissionen og EU's medlemsstater fortsat yder Ukraine bistand i efterforskningen, så gerningsmændene kan blive retsforfulgt for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;

S. der henviser til, at EU bakker op om de fælles israelsk-palæstinensiske vandforvaltningsmekanismer, herunder genetableringen af eksisterende rammer såsom Den Fælles Vandkommission, med det sigte at fremme en retfærdig vandfordeling, forbedret gennemsigtighed og en hensigtsmæssig infrastrukturudvikling; der henviser til, at ulige adgang til fælles vandressourcer udgør en strukturel drivkraft bag ustabilitet i Mellemøsten, navnlig i Jordanflodens vandløbsopland, hvor historisk og vedvarende ubalance med hensyn til tildeling til og kontrol med de palæstinensiske samfund forstærker de socioøkonomiske uligheder; der henviser til, at de israelske myndigheder under de rådende omstændigheder reelt har kontrol over størstedelen af vandressourcerne på og fra Vestbredden;

T. der henviser til, at vand-, sanitets- og sundhedsinfrastrukturerne i Gazastriben har lidt omfattende ødelæggelser som følge af konflikten mellem Israel og Hamas, herunder afsaltningsanlæg, spildevandsanlæg og rørledningsnet, hvilket indebærer, at en stor

del af befolkningen nu ikke har stabil adgang til sikkert drikkevand, hvorfor behovet for humanitær hjælp er blevet endnu mere akut; der henviser til, at FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) i juli 2025 rapporterede, at 89 % af Gazas vand- og sanitetsinfrastruktur var blevet beskadiget eller ødelagt, således at 90 % af husstandsvand ikke var sikkert; der henviser til, at der er brug for hurtig og uhindret levering af materialer, brændstof og teknisk bistand til reparation og genopbygning af kritisk vandinfrastruktur, herunder rørledninger, afsaltningsanlæg og spildevandsanlæg;

U. der henviser til, at de grænseoverskridende følger af Tyrkiets store dæmningsprojekter inden for rammerne af Sydøstanatolien-projektet (GAP), herunder Ilısu-dæmningen, har påvirket vandtilførslen i floderne Eufrat og Tigris og været medvirkende årsager til vandknaphed, landbrugsforringelser og miljøforringelse i Irak og Syrien; der henviser til, at tyrkiske, irakiske og syriske interessenter har brug for en struktureret og inklusiv dialog om forvaltningen af hele det hydrografiske flodområde omkring Eufrat og Tigris, med udgangspunkt i principperne i folkeretten om vandressourcer, herunder rimelig og ligelig brug og forpligtelsen til ikke at gøre væsentlig skade;

V. der henviser til, at der fortsat er spændinger mellem Egypten og Etiopien efter færdiggørelsen og indvielsen af den etiopiske GERD-dæmning i 2025, der vil kunne få betydelige følger for den vandpolitiske balance i Nilens afvandingsområde; der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd gentagne gange har drøftet GERD-dæmningen; der henviser til, at alle de involverede parter bør afstå fra ensidige foranstaltninger, der vil kunne øge spændingerne, og til at prioritere tillidsopbyggende skridt, herunder gennemsigtighed i driften af dæmningen og teknisk samarbejde om prognoser for vandgennemstrømningen;

W. der henviser til, at Aras-floden er afgørende for både Armenien og Aserbajdsjan med hensyn til landbrug, økonomisk udvikling og drikkevand, men at både kvaliteten og kvantiteten af flodvandet er under pres; der henviser til, at en fremtidig aftale mellem Armenien og Aserbajdsjan vedrørende deres fælles grænseoverskridende vandområde, herunder mekanismer til datadeling, fælles overvågning, dæmningssikkerhed og ligelig og bæredygtig fordeling af vand til landbrugsmæssige og andre civile formål, vil kunne gøre Aras til en fælles ressource snarere end en kilde til ustabilitet;

X. der henviser til, at forurening og affald, der føres med floder og havstrømme kan ende på andre staters kyster og forårsage miljømæssig, økonomisk og social skade, herunder på turisme og fiskeri;

Y. understreger, at knaphed på vand og forringelsen af

vandressourcerne også kan medføre omfattende befolkningsvandringer og tvungen migration, idet den forværrer fødevareusikkerhed, fattigdom og ustabilitet i de mest sårbare regioner; der henviser til, at en af måderne, hvorpå de grundlæggende årsager til migration kan håndteres, er at forbedre vandforvaltningen i tredjelande;

Z. der henviser til, at bevæbnede statslige og ikke-statslige grupperinger i konfliktområder anvender de svækkede befolkninger som et middel til at vinde legitimitet ved at kontrollere vandressourcerne; der henviser til, at adgang til og kontrol med vandinfrastruktur i stadig højere grad instrumentaliseres til politiske formål, tvangs- eller krigsmidler;

AA. der henviser til, at offentlig-private partnerskaber bør fremme en bedre og mere økonomisk overkommelig adgang til vand, sanitet og hygiejne for alle, specielt gennem anlæggelse og effektiv og bæredygtig vedligeholdelse og forvaltning af vandinfrastrukturer; der henviser til, at offentlige investeringer og politikker bør opfordre og anspore den private sektor til at investere i teknologier og forvaltningsmetoder, der fremmer bæredygtig økonomisk aktivitet;

1. henstiller til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik:

   a) at øge den rolle, som grænseoverskridende vandforvaltning spiller i EU's optræden udadtil, således at den fungerer som et meningsfuldt redskab til konfliktforebyggelse, -løsning og tillidsskabelse på regionalt, nationalt og internationalt plan, navnlig i områder, der er sårbare over for virkningerne af klimaforandringer, og hvor der allerede er knaphed på vand, navnlig i områder af strategisk betydning; udtrykkeligt at anerkende vandstress som en væsentlig faktor i sikkerhedsmæssige, geopolitiske og humanitære faremomenter, og til at integrere forebyggelse af vandrelaterede konflikter fuldt ud i EU's udenrigs-, sikkerheds- og udviklingspolitik

   b) at afhjælpe manglen på operationelle aftaler mellem stater, der er fælles om grænseoverskridende vandområder, og at stille al nødvendig EU-ekspertise såvel som teknisk og finansiel bistand til rådighed til at bistå disse stater med at etablere og gennemføre sådanne ordninger og etablere flodoplandsorganisationer, samtidig med at de fuldt ud respekterer partnerlandenes suverænitet og primære ansvar for vandressourceforvaltningen med henblik på at nedbringe risikoen for spændinger og konflikt, fremme samarbejde og udbygge bæredygtig forvaltning af naturressourcer; konsekvent at rejse spørgsmålene om tværnational vandforvaltning i EU's bilaterale dialoger med partnerlande

c) at støtte partnerlandenes bestræbelser på at skabe juridiske rammer og formulere politik, der er befordrende for samarbejdsbaseret vandforvaltning, og styrke den tværnationale vandforvaltnings rolle i EU's diplomati og optræden udadtil; at udstyre EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne rundt om i verden med de til dette formål passende finansielle og menneskelige ressourcer, så de kan bistå grænseoverskridende vandforvaltning konkret i og mellem partnerlande og være med til at fremme udviklingen og gennemførelsen af blåt diplomati

d) at sikre tilstrækkelig og effektiv finansiering af EU's grænseoverskridende vandforvaltning inden for rammerne af EU's optræden udadtil under den næste flerårige finansielle ramme via instrumenterne et globalt Europa og Global Gateway; at styrke tilpasningen af EU's eksterne investeringer i vand- og sanitetsadgang til skrøbelige og konfliktberørte sammenhænge med henblik på at støtte fred og modstandsdygtighed, herunder gennem øget finansiering til global adgang til klimarobust og bæredygtig vandforvaltning og vandsanitetsinfrastruktur; at sikre, at infrastruktur- og energiprojekter, der finansieres gennem EU's instrumenter for udviklingssamarbejde og eksterne politikinstrumenter, herunder Den Europæiske Investeringsbank, fortsat nøje efterlever folkeretten og ikke undergraver tværnationale vandrelaterede relationer, lige adgang eller bæredygtig forvaltning samt er befordrende for menneskers adgang til egne landområder, navnlig for oprindelige folks vedkommende; at tilpasse finansieringen til de globale flagskibsforanstaltninger i EU's første strategi for vandresiliens

e) at anerkende og styrke opbakningen til det vigtige arbejde, der udføres af miljørettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer for at fremme vandbevarelse, lige adgang og grænseoverskridende vandforvaltning; at inddrage lokale miljørettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer på tæt hold i EU's støtte til tværnational vandforvaltning i tredjelande og gøre tiltag til at sikre, at de kan arbejde uden fare for vold og intimidering; at øge støtten til ikke-statslige organisationer, der er aktive inden for vanddiplomati, konfliktforebyggelse og grænseoverskridende samarbejde om vand, navnlig i udsatte og konfliktramte områder, og at anerkende deres vigtige rolle med hensyn til at fremme dialog på lokalt og regionalt plan, støtte lokalsamfundsbaseret vandforvaltning, fremme tillidsopbygning og bidrage til bæredygtige og inklusive vandforvaltningsinitiativer

f) at udvide det geografiske omfang af EU's grænseoverskridende vandforvaltningsprojekter, der i dag omfatter visse dele af Afrika og Centralasien, til også at omfatte de amerikanske

kontinenter, Mellemøsten, Nordafrika samt Øst- og Sydasien ved hjælp af en Team Europe-tilgang, navnlig i områder, hvor vandusikkerhed kan bidrage til ustabilitet og fordrivelse

g) at styrke bæredygtig vand- og spildevandsforvaltning ved systematisk at integrere samarbejde om infrastruktur, teknologier og ekspertise i partnerskaber og udviklingsprogrammer; at støtte kapacitetsopbygning og institutionel styrkelse i partnerlandene for at forbedre planlægning, forvaltning og opretholdelse af vand- og sanitetstjenester, herunder gennem partnerskaber med lokale myndigheder, offentlige tjenester, civilsamfundet og lokalsamfundsbaserede organisationer; at skræddersy infrastrukturinvesteringer til lokale og historiske sammenhænge for at gøre vand til et instrument for fred og stabilitet

h) at styrke det multilaterale samarbejde om vand, navnlig i FN-regi, ved at fortsætte og intensivere udbredelsen af FN's vandkonvention og støtte gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6 om rent vand og sanitet samt afhjælpe væsentlige uligheder mellem og i landene med hensyn til adgang til vand og sanitet; at sikre fortsat opfyldelse af EU's forpligtelser fra FN's vandkonference 2023 og samtidig fastholde disse ambitioner og tiltag i forberedelserne på FN's vandkonference 2026; at intensivere flerniveaudialoger med lande beliggende i konflikttruede vandområder, herunder topmøder og fælles initiativer samt langsigtede samarbejdsformater

i) at fremhæve, at grænseoverskridende vandforvaltning, hvis den skal fungere efter hensigten, afhænger af bevaringen af biodiversitet og klimabetingelserne og derfor forudsætter, at vandforvaltningen først og fremmest bør imødekomme miljømæssige hensyn – forstået som det grundlæggende behov for planter, dyr og mennesker – og være styret af en logik, der tager udgangspunkt i almenvellet og fælles offentlige og globale goder

j) at styrke den globale vandresiliens som et middel til at fremme stabilitet gennem en konkret gennemførelse af den europæiske strategi for vandresiliens, navnlig dens globale foranstaltninger, der sigter mod at støtte adgangen til vand og sanitet for mindst 70 millioner mennesker og styrke den globale vandforvaltning og engagementet i multilaterale fora såsom G7, G20 og Baku-dialogen om vand til klimatiltag

k) at investere i en mere gennemsigtig oversigt over al igangværende EU-støtte til fremme af grænseoverskridende vandforvaltning på internationalt plan og sikre sammenhæng og rationalisering af alt arbejde og al finansiering på tværs af alle

relevante generaldirektorater og mellem EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen, idet der samtidig drages omsorg for, at de forskellige programmer supplerer, men ikke overlapper hinanden; at styrke kommunikationen om EU's indsats og vellykkede resultater inden for det grænseoverskridende vandsamarbejde i den hensigt at højne dette essentielle værktøjs profil og styrke EU's førende rolle i implementeringen af det

l) at fremme øget internationalt samarbejde, herunder i flodsoplandsorganisationer, for at træde op imod den tiltagende vandkrise; at sikre og forbedre adgangen til rent vand og velfungerende sanitet; at fremme bæredygtig vandforvaltning, øge genbruget af vand, bekæmpe vandforurening, overforbrug og affald og gennemføre forskellige innovative vandteknologier, herunder naturbaserede løsninger

m) at sikre, at EU's vandinitiativer på verdensplan afhjælper de vedvarende datamangler og fraværet af datadeling mellem stater ved at udstyre partnerlandene med de tekniske og fysiske ressourcer til effektivt at overvåge vandniveauerne og kvaliteten af grænseoverskridende vandområder og ved at udveksle data og fremme fælles standarder for dataindsamling mellem partnerlandene med henblik på at øge kompatibiliteten; at optræde som en troværdig og betroet aktør med hensyn til udveksling af pålidelig vandinformation mellem stater, interessenter og offentligheden i situationer præget af vandstress og politiske spændinger, navnlig hvor informationsdeling er følsomt af sikkerhedsmæssige årsager; at tage udgangspunkt i relevante EU-erfaringer, -programmer, -fremgangsmåder og -strategier for at styrke udvekslingen af bedste praksis mellem regionale og nationale aktører med udgangspunkt i EU-programmer, -fremgangsmåder og strategier

n) at fremme mellemstatslige og regionale samarbejdsinstrumenter i forvaltningen af vandressourcer med særlig fokus på at sikre en retfærdig fordeling af vand og støtte forvaltningsstrukturer på lokalt niveau og inden for lokalsamfundenes styringsstrukturer; at overveje at støtte offentlig-private partnerskaber, når de kan bidrage til effektiv vandforvaltning og mere økonomisk overkommelig adgang til vand, sanitet og hygiejne for alle; at skabe incitamenter til investeringer i teknologier og forvaltningspraksisser, der øger både mindre landbrugeres og større virksomheders anvendelse af bæredygtige landbrugsmetoder i produktionen af afgrøder, husdyr og fisk

o) at understrege princippet om udviklingsvenlig politikkohærens og om tilpasning af EU's politik til partnerlandenes udviklingsprioriteter på grundlag af vurderinger af deres

indvirkning på lokale ressourcer med henblik på i fællesskab at undgå vandudtømning eller -forurening i lande uden for EU

p) at styrke gennemførelsen af en integreret vandressourceforvaltning som et centralt værktøj til fremme af en koordineret udvikling og bæredygtig forvaltning af vand, jord og dertil relaterede ressourcer, også på tværs af grænserne, i tråd med verdensmål 6.5.2 til gensidig gavn for flodtilgrænsende stater, samt at fremhæve betydningen af vand-mad-energi-økosystem-sammenhængene i forbindelse med håndtering af synergier og afvejninger i vandrelaterede spørgsmål i hele EU's optræden udadtil

q) at styrke EU's kapacitet til overvågning og tidlig varsling gennem digitalisering og moderne teknologier, herunder satellitovervågning og sporing af forurening i realtid, hvilket er afgørende for at forhindre og bekæmpe grænseoverskridende forurening og understøtte katastroferisikoafbødning; at styrke overvågningen af vandknaphed og vandrelaterede konfliktrisici på verdensplan såsom udnyttelse af vand og vandinfrastruktur til pressions- eller krigsformål og bevidst afskæring af adgangen til vand, idet denne overvågning integreres i EU-Udenrigstjenestens kriseresponscenters konfliktforebyggelsessystemer

r) at skabe incitament til og finansiere forskning i bæredygtig grænseoverskridende vandforvaltning, vanddeling, samarbejde og innovation, herunder gennem Horisont Europa, og at afdække fremvoksende problematikker såsom vejrmodifikationsaktiviteter

s) at overveje at give EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder i opdrag at forebygge og løse vandrelaterede konflikter, fremme samarbejde om vand og retsstatsprincippet samt beskytte vandkilder og -systemer, herunder under væbnede konflikter og i grænseoverskridende sammenhænge, og på vegne af EU at føre an i de internationale bestræbelser for at beskytte og genoprette vandøkosystemer i tråd med verdensmål 6, eftersom vandresiliens er afgørende vigtig for at løse op for igangværende og fremtidige kriser relateret til sundhed, mad, energi og sikkerhed; at høre Europa-Parlamentet om mandatet, ressourcerne og samarbejdsordningerne, der skal underbygge den særlige repræsentants virke

t) at styrke folkerettens og de kompetente internationale domstoles rolle og fremme dialog, mægling og regionale løsninger som de primære værktøjer til bilæggelse af tvister vedrørende tværnationale vandområder og sikre klarhed og ansvarlighed vedrørende de retlige forpligtelser påhvilende alle

de stater, der grænser op til de pågældende vandområder; systematisk at fordømme brugen af vand som krigsmiddel; at sørge for, at gerningsmændene drages til ansvar

u) at støtte retlige initiativer til at sikre justits og kompensation for overlagte anslag mod og ødelæggelse af vandforsyning og vandinfrastruktur;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.